

Колобок

Жила була в невеличкій новенькій хатинці сім'я вже старих, проте успішних підприємців. Дід з бабою заробляли доволі великі гроші, тому в них не було потреби займатись якимись домашніми справами – усе за них робили їхні підлегли. Старенькі були досить консервативних поглядів, тому, на жаль, обрали не зовсім правильну тактику: було встановлено жорстку ієрархію та директивний стиль управління. Безумовно, через це працівники дуже часто відчували себе стомлено, пригнічено, а також таке ставлення демотивувало й вбивало їхнє бажання виконувати обов'язки належним чином.

Одного сонячного вихідного дня дід прокинувся й зрозумів, що дуже скучив за домашньою кухнею. Йому набридло замовляти їжу лише з ресторанів і кафе – він захотів звичайного свіжого спеченого колобка. Бабуся в цей час сиділа за комп'ютером, створювала план для досягнення чергової мети їхньої організації, але почула прохання чоловіка й одразу побігла на кухню. Вона розуміла, що стратегія – запорука успіху, тому швиденько знайшла в старому записничку рецепт й почала куховарити згідно з інструкцією. Баба витопила в печі, змісила гарненько борошно, спекла колобок та й поклала на вікні, щоб простигав.

А колобок собі лежав, лежав на вікні, а тоді з вікна на призьбу, а з призьби на землю в двір, а з двору за ворота та й покотився дорогою. Біжить та й біжить дорогою, коли це назустріч йому незадоволений керівник відомої організації, якій ось-ось настане кінець.

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, я розповім секрет успіху!

— Ану розкажи!

— У тебе не продумана оплата праці, зокрема немає додаткової мотивації робітників: премій, надбавок і т.д. Це має важливе значення, якщо ти вимагаєш продуктивну працю з боку команди. Більше того, ви вже дуже довго стоїте на місці та ніяк не можете вирішити поставлене завдання, яке втратило свою

актуальність. Дайте нове життя організації: встановіть корпоративну культуру, нові цілі й отримаєте результат.

Та й побіг колобок собі знову. Біжить та й біжить... Перестріває його роздратований робітник, який нічого не може досягнути:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, друже, я тобі скажу причину твоїх поразок.

— Ану скажи!

— Ти надто зосереджений на роботі та успіху інших, а міг би вдосконалювати себе й свої навички. Досить порівнювати та ганятись за цифрами, адже ви – команда! Ви єдиний організм, у якому участь кожного органа дуже важлива. Якщо ти це усвідомиш – усе налагодиться.

Та й побіг собі колобок... Аж іде автор однієї відомої книги про менеджмент, який ніяк не може розпочати власний бізнес.

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, я тобі скажу, як почати свою справу.

— Ану розкажи!

— У тебе все готово: хороший початковий капітал для вкладення, правильно розставлені пріоритети, цілі... Проте, у тебе погано розвинені лідерські якості, що і є причиною проблеми. Злагоджена команда – це гарант успіху, а лідер – наставник, який веде до нього. Тобі потрібно добре попрацювати та навчитись розподіляти працю й обов'язки між підлеглими.

Та й побіг собі колобок. Біжить та й біжить дорогою... Стрічається з успішним засновником одного з наймасштабніших виробництв:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, я тобі дам хороші поради щодо максимізації прибутку твого підприємства.

— Ану розкажи!

— Вам потрібно використати амортизаційні відрахування й поновити все устаткування. Ще трішки й вам доведеться весь чистий прибуток витратити на ремонт верстатів, які вже вважаються застарілими для сучасного виробництва. Аби цьому запобігти, здійсніть механізацію та автоматизацію, щоб зекономити час, ресурси та трудовий потенціал працівників.

— Ну й порада ж хороша! — каже власник.— От тільки я не зовсім усвідомив усю інформацію... Чи не хотів би ти стати керівником у відділі виробництва? Ти такий компетентий!

Колобок скочив йому на руки та й почав казати:

— Залюбки! Я так давно мріяв про таку профес.... А власник — гам його! Отримав потрібну інформацію – формулу успіху та й з'їв колобка!

Портрет моєї подруги

Безумовно, дружба – це одна з найважливіших речей у житті, мабуть, кожної людини. Значимість дружби дуже цінна й висока. Не дивно, тому що серед багатьох людей дуже складно знайти саме ту, яка прийме наш світогляд, зрозуміє у важку хвилину, розділить з нами хвилювання, горе, радість, буде зберігати всі наші секрети й залишиться вірною.

На щастя, я вже давно зустріла таку людину – мою найкращу подругу Оленку. Ми як два Аякси з самих пелюшок: завжди спілкуємось й живемо душа в душу, попри все підтримуємо один одного й маємо багато спільних інтересів.

Олена вродлива, як квітка щойно зірвана: гарно скроєна й має великі карі очі, якими як гляне – то й саме серце в'яне. Та що там говорити, одна її брова варта вола, а другій узагалі ціни нема! Щоки – кров з молоком, уста – нерозквітчані маківки, а чорна коса так і в'ється льоном нижче пояса. Оленка дуже любить догляд за собою та обличчям, купує найкращу косметику й користується тільки якісними натуральними продуктами, що мені дуже подобається, адже це мотивує присвячувати й собі більше часу.

Вона як пава: любить яскравий, різнокольоровий одяг, неординарні образи та незвичне поєднання кольорів. Нічого дивного, так як зовнішній вигляд чудово описує її характер і внутрішній стан: ця дівчинка завжди б'є лихом об землю, живе з легким серцем, оточує себе лише хорошими, доброзичливими людьми, а також витрачає порох і майже ніколи не покладає рук задля досягнення своїх цілей і здійснення всіх мрій, коротше кажучи – крутиться, як білка в колесі. Проте, мені завжди хочеться продавати зуби, коли бачу, як Оленка попри всю впевненість пече раків, почувши якийсь комплімент у свій бік. Одного разу колір її обличчя злився з моєю насиченою червоною помадою, і це не жарт!

Узагалі, я не пам'ятаю жодного випадку, коли Оленка мене зраджувала, підсовувала свиню чи замилювала очі. Вона завжди щира, прямолінійна та викладає всі карти. Ми відвели один одному душу, тому що ані краплинки не сумніваємось в нашій довготривалій дружбі.

Незважаючи на це все, в Оленці є мінуси. Наприклад, вона надто експресивна й вибаглива до себе. Ця людина мріє стати відомою співачкою та бути на сцені, але ніяк не може звести кінці з кінцями через те, що просто не вистачає вільного часу на улюблене хобі. Оленка постійно працює так, що аж дим іде, проте любить колоти очі фразою «недостатньо сьогодні зробила», думаючи, що лише б'є байдики й ганяє вітер по світу.

Отже, бачимо, що мені дуже повезло з подругою попри якісь її невеличкі недоліки, що притаманні кожному з нас. Дружба – скарб, який потрібно оберігати та цінувати. Друг дійсно пізнається в біді, я в цьому вже переконалась багато разів. Дякую Богу за те, що дав можливість зустріти таку людину, адже це знахідка, мій промінчик сонця, який щодня наповнює своїм теплом і позитивом, а також йде пліч-о-пліч протягом усього життя.